

A pillanat Szabad embere

Lábaim ütemesen róják le a métereket az Erzsébet körúton. Jöhettem volna villamossal is, de nem kell sietnem. Azon tűnődöm:

-Miért oly nehéz felébreszteni a szunnyadó gondolatot? Miért nem támad éhség a progresszióra? Az éhség jó.. cselekvésre sarkallhat és kizökkent a megszokott kerékvágásból.

- Miért süllyed lassan minden a dekadencia mocsarába?

Szirénázó mentőautó hangja emelkedik a szokásos monoton városi zaj fölé.

.-Ki tudja már hányadik generáció ez? Zsákutcába szorítva várjuk, hogy az idő nyom nélkül vigyen minket egy élhetőbb dimenzióba. Farsang van. Liberális demokrácia álarcában azok, akik ellopták a bizalmat. Jönnek szembe. Ki maszkban ki nélküle. Csak a fürkésző tekintet árulkodik a szándékról.

-Ők is csak megfélemlítettek, s ha alkalmuk nyílik, rá azt teszik veled, amitől ők rettegnek. Félnék, hogy áldozatai lesznek a kirekesztésnek. Státuszt veszítenek, vagy kiesnek a „bizalom” köréből

-„De talán jobb kívül... Jobb, ha tiszták maradnak kezeink..

-Van kinek van mit vesztenie még..van kinek már nincsen,, Lassan a kereszteződéshez érek.

Itt gyakran láttam Hobot feltűnni, mikor a Dohány utcában laktam albérletben. Most hiába keresném, „az idők azok megváltoztak.”

Talán a Hunnia az utolsó hely a városban ahol a korai zene és költészet még terítékre kerül, úgy ahogy az oly meghatározó volt régen..(vagy mint megszokott volt a hatvanas években Cafe Wha-ban ,vagy a Gaslight- Bitter End-ben egykor New Yorkban. a beat költészet bölcsőjében) .. Kik ma is elmennek, részt vesznek az ekléziában tudatosan vagy tudatlanul átadják másoknak azokat a gondolat morzsákat. Talán a beat poétizmus ma is itt van még, csak mély álomba szenderítették az utóbbi évek. De szeretném azt hinni, hogy időnként szemeit kinyitja még és egy adandó alkalommal hasba rúgja az aneszteziológust az injekció beadása előtt. Majd az ablakon át elhagyja a dekadencia börtönét.

A Metro megállóhoz érkeztem. Lábaim automatikusan rohannak le a lépcsőn.. Jellegzetes szag áramlik fel letről. Csend van nincsenek zenészek nincs prédikátor, kuncsaftra várók, kéregetők.

Az öreg van itt. Ül a Bajcsy felé vezető lépcsőfeljárón. Számára nincs „veszélyhelyzet”

Tulajdonképpen nincs mitől félnie... Ő a pillanat szabad embere..